

द्रव्यगणे चतुर्विकल्पेन भिद्यमानानाम् । अष्टादश जा-
यन्ते शतानि सहितानि विषया । पञ्चवृत्तिभेदभिन्न-
चतुर्विकल्पो गणो यतस्तस्मात् । पञ्चवृत्तिगुणः कार्यः
सा सङ्ख्या भवति गन्धानाम् । पूर्वेण पूर्वेण गतेन युक्तं
स्थानं विनान्यं प्रवदन्ति सङ्ख्याम् । इच्छाविकल्पैः
क्रमशोऽभिनीय नीते निवृत्तिः पुनरन्यनीतिः । द्विती-
न्द्रियाष्टभागेरगुरुः पतं त्वरुक्कशैलेयौ । विषयाष्टपञ्च-
दहनाः प्रियङ्गुसुस्तारसाः केशः । स्फुक्कत्वकृतगराणां
सांख्याय कृतैकसप्तपडभागाः । सप्ततु वेदचन्द्रैर्मलयनख-
श्रीककुन्दरुकाः । शोडशके कक्कपुटे यथा तथा भिन्नितै-
स्तुर्द्रव्यैः । येऽष्टाष्टादशभागास्तोऽस्मिन् गन्धादयो
योगाः । नखतगरतुक्कयुता जातीकर्पूरकृष्णकतो-
द्बोधाः । गुडमखधूया गन्धाः कर्तव्याः सर्वतोभद्राः ।
जातीफलमृगकर्पूरबोधितैः सङ्गहारमधुसिक्तैः । बह्वो
ऽत्र परिजाताश्चतुर्भिर्विष्णापरिमृहीतैः । सर्जरसञ्जीवा-
सकसमन्विता ये ऽत्र धूपयोगास्तैः । श्रीसर्जरसवियुक्तैः
स्नानानि सवालकत्वग्भिः । लोघ्रोशीरलतागुरुसुस्तारप्रिय-
ङ्गुवनपथ्याः । न्यकोष्ठोत्कच्छपुटाद् द्रव्यवितयं ससृज्य ।
चन्दनतुक्कभागौ युक्तार्धं पादिका तु शतपुष्पा । कटु
हिङ्गुलगुडधूयाः केसरगन्धाश्चतुरशीतिः । सप्ताह गोमूत्रे
हरीतकीचूर्णसंयुते क्षिप्त्वा । गन्धोदकै च भूयो
विनिःक्षिपेद्दन्तकाष्ठानि । एलात्वकपलाञ्जनमधुमरिचैर्नाग-
पुष्पकुष्ठैश्च । गन्धाम्भः कर्तव्यं कञ्जित्कालं स्थितान्य-
स्मिन् । जातीफलपत्रैलार्कपूरैः कृतयमैकशिखिभागैः ।
अवचूर्णितानि भानोर्भरीचिभिः शोषणीयानि । वर्ष-
प्रसादं वदनस्य कान्तिं यैश्चक्ष्मास्यस्य सुगन्धितं च ।
संसेवितुः श्रोतसुखं च वाचं कुर्वन्ति काष्ठान्यसङ्ख्या-
नाम् । कामं प्रदीपयति रूपमभिव्यनक्ति सौभाग्यभाव-
हति वक्त्रसुगन्धितं च । ऊर्जं करोति कफजांश्च निहन्ति
रोगांस्ताम्बूलमेवमपरांश्च गुणान् करोति । युक्तेन
चूर्णेन करोति रागं रागक्षयं पूगफलातिरिक्तम् । चूर्णा-
धिकं वक्त्रविगन्धकारि पत्राधिकं साधु करोति गन्धम् ।
पत्राधिकं निशि हितं सफलं दिवा च प्रोक्तान्ययाकर-
णमस्य विदम्बनैव । ककोलपूगलवलोफलपारिजातैरा-
भोदितं मद्गुदाभुदितं करोति । “लेख्यमणिपरागगन्ध-
युक्तिविदः” ट० स० ।

गन्धरस पु० गन्धयुक्तो रसोऽस्य । १ योले । (फलसत्तु) ख्याते
उपधातुभेदे । गन्धय रसश्च इ० २ अमोदरसयोः द्विव० ।

“अज्ञातं गन्धरसोपपन्नम् (अन्नम्)” भा० उ० २६ अ०

“शीतस्नानतकल्पस्य दिव्यगन्धरसस्य च” भा० भी० १२३ अ० ।

गन्धरसाङ्गक पु० गन्धरसो अङ्गे यस्य कप् । श्रीवेष्टनाख्य-
गन्धद्रव्ये राजनि० ।

गन्धराज पु० गन्धानां गन्धयुक्तानां राजा टच् समा० । १ स्व-
नामख्याते पुष्पप्रधाने वृक्षे २ मङ्गरवृक्षे ३ कण्ठगुग्गुलौ च
राजनि० । गन्धेन राजते राज-अच् । ४ जवादिनाम-
गन्धद्रव्ये पु० ५ गन्धद्रव्ये अ० उ० लि० ६ चन्दने न० राजनि० ।
७ नखीनामगन्धद्रव्ये स्त्री लोप् शब्दचन्द्रिका ।

गन्धर्व्व पु० गन्धमामोदमवर्तति अर्ध-अच् इत० शक०,
गाः स्तुतिरूपा गीतिरूपा वा याचः रश्मीन् वा धार-
यति छ-व गोर्गमादेशो वा । १ षोडशे २ मृगभेदे कस्तूरी-
मृगे ३ अन्नराभवसत्त्वे च अमरः । अन्नराभवसत्त्वस्तु
जन्ममरणयोर्मध्यभवः यातनाशरीरवान्, गुप्प्राणी
वा । “गन्धर्वाः पतयोमम” भा० वि० १० अ० । सैरिन्ध्रीरूपद्रौ-
पदीवाक्यम् । अन्नराभवसत्तः सत्त्वान्तरमध्ये आवेश-
कारी सत्त्वभेद इत्येव युक्तम् । स च सृष्टेर्दर्शितो यथा
“अपातोऽमातुषप्रतिपेधीयं व्याख्यास्यामः” इत्युपक्रमे
“देवास्तथा शत्रुगणाश्च तेषां गन्धर्व्वयक्षाः पितरो भुजङ्गाः ।
रक्षांसि या चापि पिशाचजातिरेपोऽष्टधा देवगणो
यज्ञाख्यः” इत्यष्टधा विभक्त्य । “हृष्टात्मा पुलिनवनान्तरो-
पसेवी स्वाचारः प्रियपरिगीतगन्धमाख्यः । मृत्युं वा
महर्षति चारु चाल्यशब्दं गन्धर्व्वपहपरिपीडितो मनुष्यः”
इति तदुपहाविष्टलक्षणसंज्ञम् । “ते पतञ्जलस्य काप्यस्य
मृद्धानैम तस्यासीद्दुहितः गन्धर्व्वमृहीता” शत० ब्रा०
१४।६।१।१ । “गन्धर्व्वेणामातुषेण गृहीता आविष्टा”
भा० १४ एरण्डे भावप्र० “गन्धर्व्वतैलसिद्धां हरितकीं गोऽ-
म्बुना पिबेत्” अस्य व्याख्यायां “गन्धर्व्वतैलमेरण्डतैलम्”
तदुक्तेः तस्य च गन्धर्व्वरूपमृगभेदपादतुल्यफलकत्वात्त-
थात्वम् । ५ गायनमात्रे लि० सेदि० । ६ देवगायने देवयोनि-
भेदे पु० अमरः । तन्नाम्ने “रथं संयोजयामासुर्गन्धर्व्वैर्हंस-
मालिभिः” भा० व० १६।१ अ० । “गावः रश्मयः षट्पुदकानि
वा धारयति गवि उपपदे छ-व गोर्गमादेशः इति
ता० ब्रा० भाष्ये साधोयोक्तेः ७ रश्मिधारके सोमा-
दित्यादौ । “गन्धर्व्वेऽस्य रसनामन्त्रभात्” अ० १, १६२, २,
“गन्धर्व्वः सोमः” भा० । “ऊर्ध्वं गन्धर्व्वो अधिनाके अस्यात्”
अ० ६, ८५, १२ । “गन्धर्व्वो रश्मीनां धारकः” भा० ।
“गन्धर्व्व इत्या पदमस्य रक्षति” ६, ८२, ४ । “गन्धर्व्वः उदकानां